

גנא דבוי רב: כאל ופרט אין בכלל אלא מה שפרט ומרבי רק ממש כמוהו

ויקרא יא כא-כב

כלל

אך את זה תאכלו... אשר (לא) לו ארבה שחל אסקרין שאליים שאין לו תכשיו לגיד אגדא לאחר זמן... כרעים... את אלה מהם תאכלו

פרט

רבו (אינו דומה כלל קמא אלא בגרא זה רק)

את הארבה (גובאי) = $\times$ גבחת (קרחת) - $\times$ זנב - $\times$ ראשו (חרוד)

למינו ארבה ציפור כרמים

את הסלעם (רשון) - זה נקרא ניפול אגרא דביי = $\sqrt{\text{גבחת (קרחת)}} - \times \text{זנב} - \times \text{ראשו (חרוד)}$ למינהו

ארבה יחנא יולשמי

את החרגל (ניפול) - זה נקרא רשון אגרא דביי = $\sqrt{\text{גבחת (קרחת)}} - \sqrt{\text{זנב}} - \times \text{ראשו (חרוד)}$ למינהו

ארבה פלרצוביא

את החגב (גדיחן) למינהו

ארבה פדכני

בראשו ארוך קמיפלגי לתד"ר: אסור - לתדב"י: מותר

לם איכא בינייהו שאר חלבים שאינן ממיין אולם פכגבים דאגרא דבוי רב אסירי אליים שיש להם די סימנים דמגניי דאין בכלל אלא מה שפרט ורבה נקט דאפיי בראשו ארוך שרי גנא דבוי רי ישמאא גדיה במאי

גנא דבוי רייו: כאל אפרט כאל אי אגה דן אלא כלין הפרט אמרבי כו דדמוי איה בבי הצידיים

(דכאלא קמא דווקא - אנחלב כמו כאל אפרט! רשיי סה: דיג וכ"ג - ס"ט. דיג במימ)

ויקרא יא כא-כב

כלל

אך את זה תאכלו... אשר (לא) לו ארבה שחל אסקרין שלאליים שאין לו תכשיר לגידול אחר זמן... כרעים... את אלה מהם תאכלו

פרט

כלל (אפיי אינו דומה כאל קמא אלא בגרא)

למינו ארבה ציפור כרמים

את הארבה (גובאי) = גבחת (קרחת) - זנב - ראשו ארוך כלל ופרט וכלל מרבה כל שאין גבחת

מן ארבה/חרגל אומדים: הסלם והאכיל יוחנא ירושלמי - רשיי

ואת הסלעם (ניפול - שפ נקרא רשון אגא דב"ר = גבחת (קרחת) - זנב - ראשו ארוך) למינהו

כלל ופרט וכלל מיותר! אם אינו ענין לגופו אז למישרי ראשו ארוך (ולמינהו = דאיטריך דאי לא כתיב

למינהו הוה אמינא דוקא בזמן סלעם שרי ראשו ארוך אבל בשאר לא להכי כתיב למינהו לרבווי בכולהו תוד"ה אלו בשם ריב"ס)

ואת החרגל (רשון - שפ נקרא ניפול אגא דב"ר = גבחת (קרחת) - זנב - ראשו ארוך) למינהו כלל ופרט וכלל מרבה כל שיש גבחת וגם זנב ארבה הכרספה השחאניג והלדצוביא רשיי

למינהו:

ואת החגב (גדיאן)

כלל ופרט וכלל מרבה שרק מי שיש לו כל הד' סמנים אחר שאמרת שכלעם לרבווי ראשו ארוך אימא לרבי נמי כל דהו קמ"ל ושמו חגב למעט הלרצור